

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลวิจัย เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในการจัดการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ของครูผู้สอน โรงเรียนบ้านกลอง อำเภออ่อนพิบูลย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 ในครั้งนี้ โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจาก เอกสาร การสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูผู้สอน การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม การสนทนากลุ่ม การศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลวิเคราะห์ โดยวิธีการเชิงพรรณนาวิเคราะห์ เป็นการสรุปสาระสำคัญของการค้นพบ จากการวิจัยโดยมี วัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ในการจัดการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ของครูผู้สอนในโรงเรียน บ้านกลอง อำเภออ่อนพิบูลย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ต่างๆ แผนจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของ ครู แผนปฏิบัติงานประจำปี แผนกลยุทธ์ ประจำปีการศึกษา 2548 – 2550 รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ประจำปี 2549 ชิ้นงานของผู้เรียน รวมทั้งสังเกตจากสถานการณ์ต่างๆ และสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูผู้สอน ในโรงเรียนบ้านกลอง จำนวน 19 คน โดยการ สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและการอภิปรายกลุ่ม สรุปได้ดังนี้

สภาพของโรงเรียนบ้านกลองในปัจจุบัน

1. ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนบ้านกลอง

โรงเรียนบ้านกลอง ตั้งอยู่ที่บ้านกลอง หมู่ที่ 5 ตำบลควนพัง อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 เปิดสอนตั้งแต่ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 มีนักเรียนจำนวน 360 คน ครู 19 คน ลูกจ้างชั่วคราว 1 คน เปิดรับนักเรียนในเขตบริการ หมู่ที่ 5 หมู่ที่ 8 ตำบลควนพัง และหมู่ที่ 4 ตำบลทางพูน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ

2. ทิศทางในการบริหารจัดการ

1. วิสัยทัศน์ โรงเรียนกำหนดวิสัยทัศน์ ดังนี้ “ภายในปี พ.ศ. 2552 โรงเรียนจะพัฒนาปรับปรุงงานทุกด้านให้ทัดเทียมกับโรงเรียนในเมือง”
2. คำขวัญโรงเรียน “มุ่งเน้นวิชาการ สร้างฐานประชาธิปไตย เสริมอนามัย โภชนาการ ประสานชุมชน”
3. ปรัชญาโรงเรียน “ การศึกษาเป็นปัจจัยการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต”
4. หลักการปฏิบัติงาน “คนสำราญ งานสำเร็จ”
5. พันธกิจ โรงเรียนร่วมกับคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดพันธกิจในการดำเนินการบริหารจัดการดังนี้
 1. ส่งเสริมให้เด็กในเขตบริการทุกคนได้เตรียมความพร้อมในระดับ ก่อน ประถมศึกษา
 2. พัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพระดับมาตรฐานการศึกษา
 3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจ ความสามารถและความถนัด
 5. จัดหาสื่อ พัฒนาสื่อ เทคโนโลยี และเครื่องคอมพิวเตอร์ ให้ผู้เรียนเรียนรู้ พอเพียงกับความจำเป็น
 6. พัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณธรรม จริยธรรม ตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์
 7. สนับสนุนส่งเสริมให้มีการใช้แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในท้องถิ่น
 8. พัฒนาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ให้มีบรรยากาศ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเป็นแบบอย่างที่ดี
 9. จัดบริการด้านสุขภาพและด้านสาธารณสุข ให้อยู่ในระดับตามเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ
 10. สนับสนุน ส่งเสริม ประสามความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทุกด้าน
3. เป้าหมายในการจัดการศึกษา
 1. เด็กในเขตบริการทุกคนได้รับการเตรียมความพร้อม ก่อนเข้าเรียนระดับ ประถมศึกษา
 2. ผู้เรียนทุกคนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ สนองความต้องการของสังคม
 3. ครูและนักเรียนได้รับการพัฒนาและเรียนรู้การใช้คอมพิวเตอร์เบื้องต้น

4. มีสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย สำหรับบริการครูและนักเรียน
5. ส่งเสริมการใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญ
6. มีกิจกรรม ชมรม ตามความสนใจของนักเรียน
7. ควบคุมมาตรฐานการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามหลักสูตรการศึกษาขั้น

พื้นฐาน

8. เปิดโอกาสและบริการให้ชุมชนได้ใช้บริการด้านต่างๆของโรงเรียน ตามความ

จำเป็น

สภาพปัจจุบันและปัญหาในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านคลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้การวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงศึกษาเจาะลึกเฉพาะงานวิชาการ จากการ สัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน ครูวิชาการ ครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระ การสนทนากลุ่ม และ ศึกษาเอกสาร จากแผนบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนกลยุทธ์ ของโรงเรียนประเด็นต่อไป นี้ เพื่อนำข้อมูลประกอบพรรณนาวิเคราะห์ ตามประเด็นต่อไปนี้

1. การบริหารงานทางวิชาการ
2. การวางแผนจัดการเรียนรู้
3. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การบริหารงานทางวิชาการ

การบริหารงานทางวิชาการ พบว่า ทุกคน มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบาย การจัดการศึกษาในทิศทางเดียวกัน มีบันทึกการประชุมปรากฏเป็นหลักฐานชัดเจน มีคำสั่งแต่งตั้ง มอบหมายงาน และกำหนดบทบาทหน้าที่ให้บุคลากรแต่ละคนได้ปฏิบัติ ให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ พอสรุปโดยภาพรวม โรงเรียนมีความพร้อมในด้านต่างๆพอสมควร ไม่ว่าจะเป็นด้านอาคารสถานที่ ด้านบุคลากร สื่อต่างๆ ตลอดจนทั้งสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้บริหารและคณะทำงาน ได้ร่วมกำหนดทิศทางในการบริหารจัดการอย่างเด่นชัด จนเป็นที่ยอมรับของสังคมและชุมชนในเขตบริการ เช่น โรงเรียนได้จัดหา เครื่องคอมพิวเตอร์ มีจำนวนพอเพียง ให้นักเรียนได้เรียนรู้ตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1 ถึงชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 มีความรู้ความสามารถเป็นที่ประจักษ์ ร้อยละ 80 เป็นที่ ภูมิใจของผู้ปกครอง ผู้เรียนและผู้สอนเป็นอย่างมากนอกจากนี้โรงเรียนได้วางแผนและใช้แผนใน การบริหารงาน มีขั้นตอนในการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ โรงเรียนได้วางแผนและแจ้งให้ทุกฝ่าย

ทราบ เพื่อนำไปวางแผนพัฒนาการจัดการกิจกรรมเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และผู้เรียนสามารถค้นพบศักยภาพและความสนใจของตนเอง ในแนวทางดังนี้

1. พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ส่งเสริม สนับสนุน ในการจัดประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียน
3. ให้คำปรึกษา เพิ่มพูนความรู้ให้มีความสามารถ มีความกระตือรือร้น และพัฒนาตนเองในทุกด้าน
4. ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ ให้เอื้อต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อสืบสานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 สาระแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของสังคมชุมชนและท้องถิ่น
2. วิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสถานภาพสถานศึกษา เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย รวมทั้งคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆที่กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยพยายามบูรณาการเนื้อหาสาระทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม
4. นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและบริหารจัดการ การใช้หลักสูตรให้เหมาะสม
5. นิเทศการใช้หลักสูตร
6. ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร
7. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสม

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ แนวทางในการปฏิบัติ

1. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการปฏิบัติจริง การส่งเสริมให้รักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ต่างๆให้สมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่สอดคล้องกับเนื้อหา สาระ กิจกรรม ทั้งนี้โดยจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่น มามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม

3. จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่างๆ โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร เช่น นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกัน หรือแบบอื่นๆตามความเหมาะสม

4. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครู เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

การวัดผลประเมินผล มีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

1. กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา

2. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชา ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง จากกระบวนการ การปฏิบัติและผลงาน

4. พัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

1 ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย การบริหารการจัดการและพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ ในภาพรวมของสถานศึกษา

2 ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

3. ประสานความร่วมมือในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ตลอดจนการเผยแพร่ผลงาน การวิจัย หรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และงานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น

การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์ ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการ

2. ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน

3. จัดหาสื่อและเทคโนโลยี เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานด้านวิชาการ

4. ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนาและการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น

5. การประผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ แนวทางการปฏิบัติดังนี้

1. สำรวจแหล่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ในเขตพื้นที่การศึกษาและที่แหล่งอื่นๆ

2. จัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งการเรียนรู้แก่ครู สถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

3. จัดตั้งและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้และประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงานและสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา

4. ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน ในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น

การนิเทศการศึกษา มีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

1. จัดระบบการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา

2. ดำเนินงานนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลาย และเหมาะสมกับสถานศึกษา

3. การประเมินการจัดระบบ และกระบวนการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษา

4. ติดตามประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาระบบกระบวนการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนของสถานศึกษา

5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์การจัดระบบนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษากับสถานศึกษาอื่น หรือเครือข่ายการนิเทศการศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษาและภายนอก

การแนะแนวการศึกษา มีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

1. จัดระบบการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน

2. ดำเนินการแนะแนวการศึกษา โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา

3. ติดตามและประเมินผลการจัดการระบบและกระบวนการแนะแนวการศึกษาในสถานศึกษา

4. ประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ด้านการแนะแนวการศึกษา กับสถานศึกษาหรือเครือข่ายแนะแนว

การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา แนวทางการปฏิบัติดังนี้

1. จัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

2. กำหนดเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษา และตัวชี้วัดของกระทรวง เป้าหมายความสำเร็จของเขตพื้นที่การศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

3. วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ให้บรรลุผลตามเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา

4. ดำเนินการพัฒนางานตามแผนและติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายใน เพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

5. ประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น ในการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

6. ประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในเขตพื้นที่การศึกษา

7. ประสานงานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษา และประเมินคุณภาพการศึกษา ในการประเมินสถานศึกษา เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน แนวทางในการปฏิบัติ มีดังนี้

1. การศึกษา สำรวจ ความต้องการ สนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน
2. จัดให้ความรู้ เสริมสร้างความคิด และเทคนิค ทักษะ ทางวิชาการ เพื่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน ท้องถิ่น
3. การส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชน ท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา และที่จัดโดยบุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
4. ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัวย ชุมชน ท้องถิ่น

การประสานความร่วมมือในการพัฒนางานทางวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น มีแนวทางปฏิบัติดังนี้

1. ประสานความร่วมมือช่วยเหลือในการพัฒนางานวิชาการ กับสถานศึกษาของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา ทั้งบริเวณใกล้เคียง ภายในเขตพื้นที่การศึกษา ต่างเขตพื้นที่การศึกษา

2. สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับองค์กรต่างๆ

การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงานและสถาบันการศึกษาอื่น แนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

1. สำรวจและศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษารวมทั้งความต้องการ การสนับสนุนด้านวิชาการ
2. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาวิชาการ และการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษา
3. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา

การวางแผนจัดการเรียนรู้

การวางแผนจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัย พบว่า ทางโรงเรียน ได้วางแผนดำเนินการด้านการจัดการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ คือปรับวิธีการเรียน เปลี่ยนวิธีการสอน 2 ประการคือ การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการจัดกระบวนการสอนที่หลากหลาย เน้นกระบวนการเรียนรู้โดยการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ นักเรียนเรียนรู้จากการคิดและปฏิบัติจริงอย่างมีความสุข รวมทั้งการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น โรงเรียนได้ดำเนินการในหลายลักษณะมีการกำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์ ของโรงเรียน โดยสนับสนุนส่งเสริมให้ครูได้ฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ศึกษาเอกสาร จากการสัมภาษณ์ครูพบว่า ครูส่วนหนึ่งไม่ค่อยให้ความสำคัญและสนใจเท่าที่ควร ครูยังขาดความตระหนักและจิตสำนึกที่ให้ความสำคัญกับ กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นผลให้การจัดการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดหลักการในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไว้ในหมวด 4 มาตรา 22 ถึงมาตรา 30 บทบาทของครูตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงเกือบทุกด้าน โดยวิเคราะห์ จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ครูหัวหน้าฝ่ายวัดผลหัวหน้ากลุ่มสาระ ในประเด็นการเตรียมกิจกรรมและกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล เพราะว่า ครูยังยึดตำราที่ผู้จัดทำและจำหน่าย เป็นแม่แบบการจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน และการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งพอสรุปตามประเด็นต่อไปนี้

1. ครูยังไม่ได้ทำแผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร ที่เกิดจากการวิเคราะห์หลักสูตรหรือวิเคราะห์มาตรฐานของช่วงชั้น กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและการจัดสาระการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่หลากหลาย ไม่สนองความต้องการและความถนัดของผู้เรียน ครูขาดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ส่งเสริมให้นักเรียนคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ตามมาตรฐานการประเมินมาตรฐานที่ 4 นักเรียนไม่ได้พัฒนาตามขั้นตอนกระบวนการทำงาน
3. การใช้สื่อนวัตกรรม เทคโนโลยี แหล่งเรียนรู้ สื่อนวัตกรรมไม่เพียงพอ และไม่พยายามจัดหามาใช้ ขาดความรู้ในการใช้สื่อ ขาดงบประมาณ ซึ่งเป็นคำตอบจากครู แต่ถ้ามองอย่างเป็นกลางแล้ว ปัญหาคือผู้บริหาร ครูและผู้เกี่ยวข้อง ขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการที่ว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา เรียนรู้ได้จากสื่อแหล่งเรียนรู้ได้ทุกประเภท เครื่องมือการเรียนรู้อื่นๆ การใช้อุปกรณ์ การจัดทำ การจัดหาสื่อ โดยนักเรียนมีส่วนร่วม การคิดค้นคว้า

นวัตกรรมการพัฒนาการเรียนการสอน สิ่งเหล่านี้ครูยังไม่ให้ความสำคัญ มักใช้แต่หนังสือเรียน และสื่อที่มีอยู่ในห้องเรียน

4. การวัดผลประเมินผล จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและศึกษาจากเอกสาร เช่น แผนการสอน ชิ้นงานนักเรียน ไม่ได้วัดผลอย่างหลากหลายตามสภาพจริง เมื่อนักเรียนไม่ผ่าน จุดประสงค์ การเรียนรู้ ครูส่วนใหญ่ไม่ได้สอนซ่อมเสริม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้เรียนเพียงแต่ปรับเปลี่ยนวิธีการวัดผลบ้างเล็กน้อย เพียงเพื่อให้นักเรียนได้ผ่านเพื่อให้พ้นภาระตนเอง

การวัดผลไม่สัมพันธ์กับหลักสูตรการเรียนการสอน ผู้บริหาร ครูวิชาการขาดการนิเทศ ติดตามอย่างต่อเนื่อง ครูผู้สอน ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน นอกจากการวัดตามระเบียบการวัดผลเพื่อผ่านช่วงชั้น การวัดผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตาม สาระการเรียนรู้ ในแผนจัดการเรียนรู้ จะไม่สอดคล้องกัน มีวิธีการวัด เครื่องมือวัดและกำหนด เกณฑ์การวัดด้วยวิธีการต่างๆ ไม่ตรงตามสภาพจริง และเหมาะสมตามลักษณะวิชา การมีส่วนร่วม ของนักเรียน ครูไม่ค่อยให้ความสำคัญกับนักเรียนให้ได้ประเมินตนเอง และผู้ปกครองได้ประเมิน นักเรียน ประเมินโรงเรียน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร เกี่ยวกับด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร โดยการวิเคราะห์จากความคิดเห็นของครูส่วนใหญ่ พบว่าก่อนที่ครูจะนำหลักสูตรไปใช้ โรงเรียน จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร การออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวิจัยในชั้นเรียน ครูทุกคนได้รับการประเมินเป็นครูแกนนำ นอกจากนี้ทางโรงเรียนได้ สนับสนุนให้ครูเข้ารับการศึกษอบรมตามที่ทางราชการหรือหน่วยต่างๆจัด ครูทุกคนมีเอกสาร หลักฐานจากการเข้ารับฝึกศึกษาอบรม จากหลายแหล่ง เป็นที่ประจักษ์ โดยหลักการพบว่าครูมีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรชัดเจนพอสมควร ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูวิชาการ ครูประจำ สาระ สอนหน้ากลุ่มระดับช่วงชั้น ในเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียน ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

1. หลักสูตรรายวิชา หรือเนื้อหาวิชาที่จัดเตรียมไว้ให้ผู้เรียนแต่ละระดับการศึกษา
2. หลักสูตรเรียนที่ผู้เรียนพึงบรรลุ หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนทั้งในและนอก ห้องเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้
3. หลักสูตรที่เป็นแผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ที่คาดหวังแก่นักเรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและพฤติกรรมตามที่หลักสูตรกำหนด
4. หลักสูตรที่เป็นประสบการณ์ที่ปวงที่จัดโดยโรงเรียน เป็นหลักสูตรลักษณะ รายวิชาหรือเนื้อหาวิชา เป็นหลักสูตรที่ประกอบด้วยประสบการณ์ทุกอย่างที่จัดให้ผู้เรียน โดยอยู่ในความดูแลของครู

5. หลักสูตรกิจกรรมทางการศึกษา ที่จัดให้แก่ผู้เรียน เป็นหลักสูตรในแง่ของกิจกรรม การจัดการเรียนรู้ ที่จัดให้ผู้เรียนมีความรู้ ประสบการณ์ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป้าหมายที่ วางไว้ในหลักสูตร

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร

ผู้วิจัยได้ศึกษาเพื่อต้องการทราบว่า หลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบันมีความเป็นมาอย่างไร มี ข้อดีข้อเสียอย่างไรบ้าง ช่วยส่งเสริมและปรับปรุงให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นอย่างไร ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพและองค์ประกอบของหลักสูตร เกี่ยวกับจุดหมาย จุดประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาสาระ และวิธีการวัดผลประเมินผล มีความสอดคล้องเหมาะสม และถูกต้อง ตามหลักพัฒนาหลักสูตรหรือไม่เพียงใด ภาษาที่ใช้สามารถสื่อสารให้เข้าใจ มีความชัดเจนในการ นำไปสู่การปฏิบัติหรือไม่ และสามารถสนองความต้องการของสังคมและผู้เรียนมากขึ้นเพียงไร

จากการศึกษาและสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระพบว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ที่สถานศึกษานำมาเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษายังไม่สมบูรณ์ ในส่วนหลักสูตรของสถานศึกษา และการนำไปใช้ยังมีปัญหามากมาย หลายด้านสามารถแยกกล่าวได้ดังนี้

1. ด้านบริหารจัดการ จากการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูวิชาการและครูผู้สอน เกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาและการนำไปใช้ พบว่าสถานศึกษา ดำเนินการไม่สมบูรณ์มาตั้งแต่ต้น คือไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการบริหารจัดการ ตั้งแต่ การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา ในการสร้างความตระหนักให้แก่บุคลากร ถึงแม้ว่าได้รับการอบรมในการจัดทำหลักสูตรตั้งแต่ในช่วงแรก เป็นการดำเนินการในขณะที่บุคลากรยังไม่พร้อม เอกสารที่เชื่อต่อการพัฒนาจากหน่วยเหนือก็ยังไม่เสร็จ ผู้ให้การอบรมก็ยังไม่เข้าใจชัดเจน ผู้บริหารและครูที่ได้รับการพัฒนา จึงไม่สามารถนำความรู้ไปจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาได้ จึงได้ ลอกเลียนมาจากโรงเรียนนาร่องบ้าง เอกสารหลักสูตรฉบับเดิม หรือของสำนักพิมพ์ต่างๆ จึงทำ ให้หลักสูตรสถานศึกษาที่โรงเรียนจัดทำขึ้น ไม่มีข้อมูลสารสนเทศ ที่ถูกต้องสอดคล้องและ ครอบคลุมแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้ปกครองชุมชนไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วม ขาดการ ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

2. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนมีรูปลักษณะ คูยกายนอกเรียบร้อยสมบูรณ์ มีโครงสร้างครบถ้วน เมื่อได้ตรวจสอบอย่างละเอียด องค์ประกอบ ต่างๆนอกจากการลอกเลียนของเดิม หรือของสถานศึกษาอื่นมาแล้ว ที่สามารถทำเองได้ก็ไม่ ดำเนินการตามกระบวนการ การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์

โครงสร้างของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไม่สอดคล้องกันทุกด้าน

3. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษา แต่ในการบริหารหลักสูตรไม่สมบูรณ์ เช่นการบริหารจัดการเรียนรู้ ขาดเอกสารในการจัดการเรียนรู้เพิ่มเติม การจัดการสาระการเรียนรู้ยังไม่มีคุณภาพการจัดกิจกรรมยังไม่ดำเนินการตามกระบวนการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเท่าที่ควร ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ระบบการสอนซ่อมเสริม การวัดและประเมินผล การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมแนะแนวยังไม่ครบถ้วน แผนงานโครงการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ยังไม่ส่งเสริมสนองจุดเน้นของสถานศึกษา การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ยังไม่ได้ระดมทรัพยากรให้เต็มศักยภาพ เพื่อการจัดตั้งเครือข่ายการเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมแหล่งเรียนรู้และบรรยากาศในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และภารกิจสำคัญคือการวิจัยในชั้นเรียน การนิเทศภายใน ยังไม่เป็นกระบวนการ

4. ด้านการใช้หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียน มีหลักสูตรสถานศึกษา แต่ที่ถึงตัวนักเรียนคือหลักสูตรเก่า ได้แก่หลักสูตร 2521 (พ.ศ. 2533) หรือหลักสูตรที่ลอกเลียนมาจากสถานศึกษาอื่น หรือผสมผสานกันหลายรูปแบบ ในเมื่อหลักสูตรไม่สมบูรณ์ ไม่ได้เกิดจากกระบวนการที่ถูกต้อง ไม่ได้วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง การเขียนสาระของหลักสูตร ไม่สอดคล้องกับสาระมาตรฐานของหลักสูตร มาตรฐานช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังก็ยังไม่ครบ ไม่ได้จัดทำคำอธิบายรายวิชา ไม่ได้จัดทำหน่วยการเรียนรู้ให้ส่งผลต่อการนำหลักสูตรสู่ห้องเรียน จึงไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีแผนจัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนทำขึ้น ตามกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ครูยังสอนตามแนวหลักสูตรเดิม

5. ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล พบว่า คณะกรรมการนิเทศแผนงานโครงการเกี่ยวกับการนิเทศติดตามผล การติดตามผลงานการจัดการเรียนการสอน ยังไม่ปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง และไม่ต่อเนื่อง การติดตามงานทางฝ่ายบริหาร ไม่จัดทำสรุปหรือรายงานผลไว้ให้ชัดเจน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระ ครูวิชาการ พบว่า โรงเรียนได้ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทุกคนจัดทำแผนการเรียนรู้ที่พึงประสงค์โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามสาระการเรียนรู้ที่ครูแต่ละคนรับผิดชอบ โดยหัวหน้ากลุ่มสาระเป็นแกนหลักในการประสานดำเนินการ เพื่อให้สอดคล้องหรือมีความสัมพันธ์กันในประเด็นต่อไป นี้คือ ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ตนสนใจ ผู้เรียนได้เรียนรู้หรือสามารถค้นหา

คำตอบด้วยตนเอง โดยการคิดค้นและปฏิบัติจริง วิธีการหาคำตอบ ใช้วิธีการที่หลากหลาย จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย นำข้อมูลหรือข้อความจากการศึกษา มาสรุปเป็นคำตอบหรือข้อค้นพบของตนเอง มีระยะเวลาในการศึกษาหรือแสวงหาคำตอบพอสมควร คำตอบหรือข้อค้นพบเชื่อมโยงกับการพัฒนาความรู้ต่อไปได้ ผู้เรียนมีโอกาสเลือก วางแผนและจัดการ นำเสนอคำตอบของปัญหาหรือผลของการค้นพบ โดยวิธีการที่หลากหลาย และสอดคล้องกับความถนัดความสนใจของตนเอง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูวิชาการได้อธิบาย หลักในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีหลักการว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ซึ่งเป็นเรื่องที่มีผู้วิจัยให้ความสำคัญ แนวคิดที่เน้นการพัฒนาผู้เรียน ใช้เป็นแนวคิดพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ศักยภาพของผู้รับผิดชอบและผู้เรียน ในการจัดการเรียนรู้และการสร้างองค์ความรู้ใหม่ของผู้เรียน จากการลงมือปฏิบัติการศึกษาค้นคว้า การคิดวิเคราะห์ จากการศึกษาโดยอาศัยหลักการจัดการเรียนรู้ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นต้นแบบ พบว่า บุคลากร คือผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้เรียน เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญ ที่สามารถชี้วัดได้ว่าเป็นไปตามกระบวนการจัดการเรียนรู้นาน้อยเพียงใด พอสรุปได้ดังนี้

1. ด้านผู้บริหารสถานศึกษา

จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดการนิเทศติดตามผลอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นผลทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เท่าที่ควร

2. ด้าน ครูผู้สอน

ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หรือไม่ จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอน สนทนากลุ่ม การสังเกตและการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

พบว่า ครูส่วนใหญ่ผ่านระบบการพัฒนาตามขั้นตอนต่างๆครบทุกคน แต่ไม่มีความเชี่ยวชาญ ขาดแบบอย่างที่ดี ปัญหาอยู่ที่ว่าขาดการนิเทศติดตามผลอย่างต่อเนื่อง จากฝ่ายงานที่รับผิดชอบ ผนวกกับครูส่วนหนึ่งไม่ค่อยพัฒนาตนเอง ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงาน และพฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และที่สำคัญที่สุดไม่ค่อยยอมรับการเปลี่ยนแปลง ยึดถือตนเองเป็นหลัก ยึดมั่นการจัดการเรียนการสอนแบบเดิมเงื่อนไขสำคัญอย่างหนึ่ง ที่ทำให้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่เป็นไปตามกระบวนการและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกำหนด ก็คือครูไม่ค่อยสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียนเท่าที่ควร

3. ด้านตัวผู้เรียน

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบจากแฟ้มทะเบียนประจำตัวนักเรียน พบว่า ปัญหาสืบเนื่องมาจาก ปัจจัยด้านครอบครัว ขาดความพร้อม ฐานะทางด้านเศรษฐกิจ ผู้ปกครองไม่ค่อยเอาใจใส่ปัญหาครอบครัว พ่อแม่ต้องไปทำงานทำต่างถิ่น ทิ้งลูกให้อยู่ตามลำพัง หรือให้อยู่ในความดูแลของปู่ย่าตายาย อีกส่วนหนึ่งปัญหาครอบครัวแตกแยก และปัญหาที่เกิดจากตัวเด็กเองและสิ่งแวดล้อม คือ ขาดความรับผิดชอบ ไม่สนใจ ไม่สำนึกในหน้าที่ของตนเอง ซึ่งอาจเกิดจากการขาดการฝึกอบรมจากการเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้อง หรือปัญหาสังคมแวดล้อม ที่เป็นตัวผลักดันทำให้เด็กเหล่านี้เกิดปัญหา ครูฝ่ายปกครองและครูผู้สอน ได้ให้ความคิดเห็นว่า เป็นเรื่องยากที่ครูต้องจะแก้ปัญหาได้ แต่ครูส่วนใหญ่ยอมรับความจริงว่า ไม่ได้พัฒนาเด็กตามธรรมชาติและตามศักยภาพอย่างเต็มความสามารถ จากการศึกษาพบว่า ครูและทางโรงเรียนได้พยายามช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทุกวิถีทาง แต่นักเรียนบางคนไม่สามารถพัฒนาได้ จึงเป็นเหตุผลหนึ่ง ที่เป็นเหตุให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประสบความสำเร็จตามที่ประสงค์เท่าที่ควร

ในส่วนของการศึกษาครั้งนี้ เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและปัญหาในการจัดการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของครูผู้สอนในโรงเรียนบ้านกลอง ตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ในบทนี้ ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เสนอเป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจริง โดยปราศจากการบิดเบือนใดๆทั้งสิ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูล ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้นำไปใช้พัฒนาข้อขัดข้องต่างๆ ที่เป็นเหตุเป็นผลทำให้ การจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนส่วนหนึ่ง ไม่ได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งมีหลักคิดในการจัดการศึกษาว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ต้องเน้นความสำคัญทางความรู้และคุณธรรม มีทักษะในการประกอบอาชีพและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลให้บทบาทในการจัดการเรียนการสอนของครูเปลี่ยนแปลงไปจากที่ครูเป็นผู้รู้ และผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียน มาเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนแทน